

DE BEDIENING DER VERZOENING

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, pas geleden hoorde ik een prediking over de genezing van de bloedvloeiende vrouw uit Luk. 8:40-56. Er was sprake van een vrouw die twaalf jaar lang ziek was geweest en voortdurend bloed vloeide. Jezus genas haar en wekte vervolgens een jong meisje van twaalf jaar oud op uit de dood.

In de bijbel is een vrouw tevens een beeld van de gemeente. Als de gemeente ziek is en bloed vloeit, waardoor het gezonde, geestelijke leven uit haar wegvloeit, zal ook de jeugd in die gemeente (het meisje) sterven. Maar zodra de gemeente weer gezond wordt, zal ook de jeugd gaan leven en bloeien.

Volgens Lev. 7:11a zit de ziel van het vlees in het bloed. Daarom vloeide met het bloed óók het leven uit de vrouw weg en werd zij zwakker en zwakker.

Maar deze bijbeltekst verklaart ook, dat het bloed voor de ziel verzoening zal doen. Gebrek aan verzoening met God en met elkaar kan daarom één van de redenen zijn, waarom een gemeente geestelijk stervende kan zijn en ook de jeugd wegwijnt. Lev. 17:11 – *“Want de ziel van het vlees is in het bloed; daarom heb Ik het u op het altaar gegeven, om over uw zielen verzoening te doen; want het is het bloed, dat voor de ziel verzoening zal doen.”*

Nu zullen de gemeenteleden, tenzij ze misschien nog niet wedergeboren zijn, doorgaans wel in het oog houden dat zij met God zijn verzoend. Dat Jezus al hun zonden heeft vergeven en dat Zijn Bloed ze heeft gewassen. Maar soms schiet de onderlinge verzoening tekort. De bijbel leert ons echter, dat Gods kinderen allen een bijzondere bediening hebben. Een bediening die ook voor allen gelijk is, namelijk de zogenaamde ‘bediening der verzoening’. 2 Cor. 5:18 – *“En al deze dingen zijn uit God, Die ons met Zichzelf verzoend heeft door Jezus Christus, en ons de bediening der verzoening gegeven heeft.”*

God, onze hemelse Vader, heeft ons met Zichzelf verzoend door Jezus Christus, onze Heiland. En vervolgens gaf Hij ook aan ons de bediening der verzoening. Een bediening is volgens het woordenboek een ambt. God gaf nota bene aan ieder het ambt der verzoening, waarmee het belang van deze grote en belangrijke taak krachtig wordt onderstreept.

Hoewel de meesten van ons wel ongeveer weten wat hiermee wordt bedoeld, per slot van rekening zijn we allen hopelijk met God verzoend door Jezus' Bloed, denk ik dat het goed is om eens na te gaan, wát deze bediening der verzoening nu eigenlijk precies inhoudt. De bediening der verzoening houdt beslist ook in, dat we ons inspannen om verzoening te bereiken tussen onze medemens en God, of om de onderlinge meningsverschillen tussen persoon A en persoon B op te lossen. Maar ik wil mij met name richten op de verzoening tussen onszelf en onze medemens.

Jes. 59:2-3 leert dat zonde scheiding maakt tussen ons en God: *“Maar uw ongerechtigheden maken een scheiding tussen ulieden en tussen uw God, en uw zonden verbergen het aangezicht van ulieden, dat Hij niet hoort. Want uw handen zijn met bloed bevestigd; en uw vingers met ongerechtigheid; uw lippen spreken valsheid, uw tong dicht onrecht.”*

Die scheiding is zodanig, dat God ons niet eens hoort als wij tot Hem bidden. Éerst dient die zonde beleden te worden en verzoening met God plaats te vinden. Daarna opent Hij Zijn oren weer voor onze gebeden.

Maar precies ditzelfde vindt er plaats, als iemand óns iets aandoet en pijn doet, of als wijzelf tegen iemand zondigen. Dan vindt er scheiding plaats. De onderlinge verhouding verkoelt of wordt zelfs verbroken. Er kan zelfs vijandschap ontstaan.

En de eerdere verhouding kan slechts geheel worden hersteld als er verzoening plaatsvindt. Géén zand erover, zoals in de wereld wordt gezegd. Want dan blijft er diep in het hart toch nog boosheid en bitterheid verscholen. Dan blijft er achterdocht of wantrouwen aanwezig.

Volgens wereldse normen is verzoening het herstellen van de vrede door aan degene aan wie men iets verschuldigd is, genoegdoening aan te bieden. Dat wil zeggen een zekere prijs ter vervanging aan te bieden, waarmee de schuld is afgelost. Dat kunnen excuses zijn, maar ook bijvoorbeeld iets materieels, zoals smartegeld. In oudtestamentische tijden kon een grote schuld soms alleen met iemands leven worden afgelost.

Een voorbeeld lezen we in de bijbel. Israël had met de Gibeonieten een verbond gesloten om hen geen kwaad te doen (Joz. 9:15). Koning Saul verbrak echter op een later tijdstip dat verbond en doodde een aantal Gibeonieten (2 Sam. 21:1). Hierdoor kwam er op Israël een bloedschuld jegens de Gibeonieten te liggen en God Israël strafte met hongersnood. Deze schuld kon slechts worden afgelost, dat wil zeggen verzoend, met de dood van zeven mannen uit het huis van Saul.

2 Sam. 21:3,6 – *“David dan zeide tot de Gibeonieten: Wat zal ik ulieden doen, en waarmede zal ik verzoenen, dat gij het erfdeel des HEEREN zegent? .....
Laat ons zeven mannen van zijn zonen gegeven worden, dat wij hen den HEERE ophangen te Gibeon Sauls, o, gij verkorene des HEEREN! En de koning zeide: Ik zal hen geven.”*

In het Oude Testament had verzoening de betekenis van bedekken. Het Hebreeuwse woord voor “verzoenen” (“kaafar”) betekent letterlijk “bedekken”. Door het bloed van zeven mannen werd de bloedschuld van Israël bedekt!

Maar toch is hetgeen David deed, niet de specifieke bediening der verzoening die God ons heeft gegeven. Het principe blijft gelijk, namelijk dat er een schuld is, die moet worden opgeheven. Maar de christelijke bediening der verzoening wil zeggen, dat wij degene die ons iets schuldig is, de schuld kwijtschelden. We rekenen aan hem of haar de zondes Schuld niet meer toe. Precies zoals God in Jezus Christus ons met Zichzelf heeft verzoend.

God zag, dat er niemand in staat was om de zondes Schuld van de mensen af te lossen en verzoening te bewerkstelligen. Alle mensen hadden gezondigd en waren de dood schuldig. Ook wij hadden voor onze zonden moeten sterven, nèt zoals de leden van Sauls huis. Toen kwam God tot de conclusie, dat Hij Zélf de stappen zou moeten zetten om verzoening tot stand te brengen. Hij gaf Zijn eigen, onschuldige en zondeloze Zoon om voor de mensen te sterven en met Zijn Bloed de zonden niet te bedekken, maar weg te wassen.

Jes. 59:16,20 – *“Dewijl Hij zag, dat er niemand was, zo ontzette Hij Zich, omdat er geen voorbidder was; daarom bracht Hem Zijn arm heil aan, en Zijn gerechtigheid ondersteunde Hem..... En er zal een Verlosser tot Sion komen, namelijk voor hen, die zich bekeren van de overtreding in Jakob, spreekt de HEERE.”*

God boog Zich voorover naar de verloren zondaar toe teneinde verzoening te bereiken en Hij kuste, Hij zoende, uit eigen beweging de zondaar. In het Nederlandse woord voor verzoenen is het woord zoenen besloten. En wat zó geweldig is, God heeft élke zondaar lief, óók de zondaar die zich niet wenst te bekeren en de Heer Jezus niet wil aannemen. Joh. 3:16 – *“Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.”*

In Zijn Zoon Jezus kwam God naar de aarde (Jezus is God – Joh. 1:1,14) om voor elk mens verzoening te doen. En toen Jezus onschuldig en zondeloos aan Golgotha's kruis hing om een gruwelijke dood te sterven, koos Hij ervoor om de mensen te vergeven. Uit liefde! Luk. 23:34a – *“En Jezus zeide: Vader, vergeef het hun; want zij weten niet, wat zij doen.....”* Evenzo koos God de Vader er voor om niets te doen. Hij had op bloedige wijze wraak kunnen nemen toen Zijn eigen Zoon daar zo vreselijk moest lijden, maar Hij deed het niet. Matt. 26:53 – *“Of meent gij, dat Ik Mijn Vader nu niet kan bidden, en Hij zal Mij meer dan twaalf legioenen engelen bijzetten?”*

Dit is Gods principe van verzoening, het in de praktijk omzetten van liefde. Praktische liefde in plaats van mooie, theoretische woorden! En dit is ook het principe van de christelijke

bediening der verzoening. God wil dat wij ons voorover buigen naar degene, die ons heeft pijn gedaan of ons iets schuldig is. Dat we er voor kiezen om geen wraak te nemen. Dat we er voor kiezen om ons recht op genoegdoening op te geven. Dat we er voor kiezen om die persoon te kussen door hem of haar te vergeven. Ook al wil die persoon zelf geen schuld erkennen, ook al wil die persoon niets met ons te maken hebben.

We zullen nu 2 Cor. 5:17-21 lezen: *“Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden. En al deze dingen zijn uit God, Die ons met Zichzelf verzoend heeft door Jezus Christus, en ons de bediening der verzoening gegeven heeft. Want God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende; en heeft het woord der verzoening in ons gelegd. Zo zijn wij dan gezanten van Christus wege, alsof God door ons bade; wij bidden van Christus wege: laat u met God verzoenen. Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.”*

Tóch is het verzoenen voor sommige mensen erg zwaar. Maar wie waarachtig de bediening der verzoening wil kunnen uitoefenen, moet volgens vers 17 wel een nieuw schepsel zijn geworden, namelijk een kind van God. Hij of zij moet wedergeboren zijn en voortdurend in Christus blijven en een intieme relatie met Hem onderhouden. Als dat niet het geval is, zodat de oude mens weer de kop opsteekt, zal men op een zeker moment falen en de ander toch niet oprecht kunnen vergeven. Want de natuurlijke mens kan andermans fouten en zonden maar heel moeilijk vergeven. En zodra die ander opnieuw in de fout gaat, zal onmiddellijk weer naar het verleden worden teruggegrepen.

Terwijl 1 Cor. 13:7a ons wil leren, dat ware liefde álles bedekt. Dit is een vast principe van verzoening, namelijk aan de ander de zonde niet toerekenen (vers 19). God wilde in Jezus Christus de wereld met Zichzelf verzoenen en dáárom rekende Hij aan de mensen hun zonden niet toe. En God wil dat ook wij dit ambt van verzoening op ons nemen. Ogenschijnlijk zal het ten koste gaan van onszelf. Verzoening doen kostte Jezus Zijn eigen Bloed. Ook wij zullen een prijs moeten betalen, namelijk onszelf, ons eigen IK. De schreeuw in ons binnenste om gerechtigheid en genoegdoening geven we over aan God. Dan zal Hij ons rechtvaardigen en in ons karakter een geweldig wonder tot stand brengen. Hij zal ons veranderen naar het Beeld van Jezus.

En daarom legde Hij het Woord van verzoening in ons en maakte Hij ons Zijn gezanten (vers 20). Hij maakte ons ambassadeurs van Jezus Christus om aan alle mensen deze boodschap te verspreiden: *“Verzoen jezelf met God!”*. De beste manier om die boodschap te verspreiden is om hierin zelf een goed voorbeeld te zijn: steeds bereid zijn om te vergeven en te verzoenen met de ander. Wát voor vervelende dingen die ander ook heeft gedaan!

Geliefde broeders en zusters, als wijzelf volkomen met God zijn verzoend en bereid zijn om ons met onze naasten te verzoenen, en deze boodschap ook naar anderen brengen, dan zal beslist het leven in uw en mijn gemeente weer terugkeren. Want het is het Bloed van Jezus wat voor onze zielen verzoening zal doen en het leven is in Zijn Bloed. Hallelujah!
God zegene u. Amen.